

Det er vel ikke generelt sådan, at ministeren i alle livets forhold går ind for, at alle skal behandles på samme måde, uanset hvordan deres situation er. Skal alle undervises på samme måde rundt omkring? Skal alle patienter behandles på samme måde på hospitalerne, selv om de fejler noget forskelligt? Det går jeg ikke ud fra at ministeren mener.

Dertil kommer altså, at det at have to instanser faktisk sikrer en ordentlig forvaltning, for det sikrer, at man kan anke en sag til en instans, som ikke har været indblandet i behandlingen af sagen i første instans. Og at man kan det, synes jeg er væsentligt, men det vil ministerens forslag ødelægge, for dér skal man klage til den samme myndighed, som har afgjort éns sag, og det er altså demokratisk set meget betænkeligt, og det argument har ministeren ikke forholdt sig til.

Så er der spørgsmålet om pluralisme eller mangfoldighed: Det kunne jo godt være, at der på nogle nye områder, der dukker op, kunne komme lidt lokal inspiration ude omkring, hvis flere forskellige organer havde mulighed for at vurdere de nye problemstillinger.

Vi har faktisk set mangfoldige eksempler på, at fødevarepolitiske problemstillinger er blevet rejst af de lokale kontroller og ikke af Fødevareministeriet. Og det er ikke en bebrejdelse mod ministeriet; det er kun en konstatering af, at når flere instanser beskæftiger sig med et problem, bliver der somme tider tænkt flere tanker og fostret flere ideer. Og jeg er ikke voldsomt begejstret for, at de eneste tanker, der kan tænkes, og de eneste ideer, der kan fås, skal komme fra Fødevareministeriet alene.

Jeg savner også svar på spørgsmålet om, hvorvidt det også er regeringens politik at centralisere og statsliggøre miljøkontrollen.

Ministeren vil med en vis ret kunne sige, at det skal jeg ikke spørge ham om, men miljøministeren, men det har dog så tæt en forbindelse, at det vil være rimeligt allerede i dag at få regeringens svar på, hvilke planer der foreligger.

Er der også planer om at sikre en totalt ensartet miljøkontrolbehandling i hele landet ved at fjerne den fra de kommunale og amtskommunale forvaltninger og lægge den ind under Miljøministeriet, ja eller nej?

Så meget om levnedsmiddelkontrollen, for det er jo ikke sidste gang, vi kommer til at diskutere den, men vi er da kommet et stykke i dag, og jeg håber, at ministeren med sine afslut-

tende bemærkninger også kan bringe os lidt videre.

Så vil jeg sige om tilsætningsstofferne, hvor ministeren gerne vil være mere ambitiøs, end jeg er, at det glæder mig meget, men at jeg godt kunne tænke mig, at ministerens ambitioner så blev en lille smule konkrete, for det første vi fik at vide, var, at man ville gå videre end til 100 stoffer, at man ville gå i gang med at vurdere dem alle sammen.

Fint nok, men hvis man vurderer ud fra de kriterier, regeringen selv har opstillet i redegørelsen, og som er de i dag gældende kriterier, så er resultatet jo givet på forhånd, nemlig at når man har brugt nogle år på at kigge på alle tilsætningsstofferne, kommer man frem til, at de alle sammen skal være tilladte, fordi de jo er blevet tilladt én gang under de kriterier.

Så enten må vi altså have en målsætning på mere end 100 tal, hvis ministeren vil være mere ambitiøs, eller også må vi have et forslag til nye kriterier. Og det vil jeg meget gerne diskutere; vi skal bare have en konkret handlingsplan for, hvordan antallet af stoffer bliver drastisk nedsat.

Så er der to punkter, som ikke har været nævnt hidtil, og som jeg meget gerne vil bringe ind i debatten til sidst:

Med hensyn til spørgsmålet om hele vores internationale samarbejde i WTO og Codex Alimentarius på det her område er der i redegørelsen en meget udmærket formulering om, at her vil man styrke indsatsen. Og på grund af tidnød skal jeg nøjes med at sige, at jeg mener, det er meget væsentligt, at vi får styrket samarbejdet mellem ministeren og Folketinget med henblik på en aktiv og offensiv linje i forhandlingerne både i Codex og i WTO.

Og endelig er jeg glad for, at afsnittet om kvalitet og madkultur er kommet med, for det er et nyt område, som det er væsentligt at arbejde med, og her tror jeg vi i fællesskab skal forsøge at være kreative og få ideer til at udmønte forslagene.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Bent Hindrup Andersen som ordfører.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at få regeringens syn på, hvordan økologien er placeret i regeringens strategi for at sikre befolkningens sunde fødevarer og for at beskytte vandmiljøet og dyrevelfærden.